CBE Z25015690 beoordeling masterscriptie

UITSPRAAK

in het geding tussen A, hierna ook te noemen appellant,

en

de examinator van de scriptie van de masteropleiding Internationale Betrekkingen, track International Relations and International Organization van de faculteit der Letteren, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de uitslag van de scriptie voor de masteropleiding Internationale Betrekkingen

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de examinator van de masterscriptie om aan appellant het cijfer 6 toe te kennen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 23 april 2025 waarbij appellant is verschenen. Verweerder is via een videoverbinding verschenen in de persoon van B, examinator.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft een scriptie geschreven ter afronding van zijn masteropleiding Internationale Betrekkingen, track International Relations and International Organization. Deze scriptie is op 24 januari 2025 met het cijfer 6 beoordeeld.
Op 10 februari 2025 diende appellant via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens tegen de vaststelling van dit cijfer. Er vond een schikkingsgesprek plaats op 6 maart 2025. Er is geen schikking tot stand gekomen, waarna het beroep is behandeld op een zitting van het College op 23 april 2025.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting is toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer. Appellant is het niet eens met het eindcijfer 6 en is van mening dat zijn scriptie opnieuw dient te worden beoordeeld.
Appellant voert aan dat de eerste beoordelaar zijn scriptie met het cijfer 8 heeft beoordeeld en de tweede beoordelaar met het cijfer 4,5. Deze beoordelingen lopen te veel uiteen. Daarom moet er een derde beoordelaar bij de beoordeling worden betrokken. Appellant geeft in zijn beroepschrift voorbeelden van geheel tegenstrijdige beoordelingen door de eerste en tweede beoordelaar. Zo heeft de eerste beoordelaar het onderdeel Research Design and Methods met ‘very good’ beoordeeld, terwijl de tweede beoordelaar tot een ‘insufficient’ kwam op dit onderdeel. Een ander voorbeeld is het onderdeel ‘Stucture-Subjective preference’. De eerste beoordelaar vond dit onderdeel ‘Excellent’, terwijl de tweede beoordelaar hier slechts tot ‘Satisfactory’ kwam. Appellant kan zich niet vinden in de beoordeling van de tweede beoordelaar en vindt deze beoordeling ook niet consistent.
Voorts voert appellant aan dat hij door het cijfer 6 niet meer cum laude kan afstuderen.
Tot slot verzoekt appellant het College om te besluiten dat een derde beoordelaar zijn scriptie moet beoordelen.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting als volgt verweerd. Verweerder stelt zich op het standpunt dat, hoewel er aanvankelijk een groot verschil in beoordeling was tussen de eerste en tweede beoordelaar, beide beoordelaars zich kunnen vinden in het gegeven eindcijfer 6.
De eerste beoordelaar had de scriptie met een 8 beoordeeld. Dat was ook een aanmoediging in verband met de moeilijke persoonlijke omstandigheden waarin appellant verkeerde. Inhoudelijk was dit cijfer misschien aan de hoge kant. De tweede beoordelaar kwam uit op een 4,5. Zij had forse kritiek op twee onderdelen van de thesis en ook op de structuur. Verweerder heeft aangedrongen op een voldoende, temeer omdat een eventuele derde beoordelaar tot een onvoldoende kon komen waar appellant helemaal niet mee gebaat zou zijn.
Het gezamenlijk eindoordeel is met instemming van beide beoordelaars het cijfer 6 geworden. Verweerder zou geen problemen hebben met het aanzoeken van een derde beoordelaar. Maar los van de risico's die dit voor appellant met zich meebrengt is dit oordeel aan de examencommissie. En tijdens het schikkingsgesprek is gebleken dat dit niet mogelijk was.
Tot slot verzoekt verweerder het College het beroep ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld, valt buiten dit toetsingskader. Evenmin heeft het College de bevoegdheid om te besluiten dat een derde beoordelaar moet worden aangesteld. Hierbij wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 november 2024 (ECLI: NL:RVS:2024:4777). Het College toetst of sprake is van een zorgvuldig proces in de beoordeling.
Appellant voert –samengevat- aan dat hij zich niet kan vinden in de beoordeling van zijn scriptie met het cijfer 6. De beoordelingen van de eerste en tweede beoordelaar lopen maar liefst 3,5 punten uit elkaar. Daarom moet een derde beoordelaar worden aangesteld.
Hierover overweegt het College het volgende.
Het is het College gebleken dat zowel de eerste als de tweede beoordelaar de scriptie hebben beoordeeld, waarbij gebruik is gemaakt van het daartoe bestemde beoordelingsformulier. Tussen de twee beoordelingen bestaan grote verschillen. De eerste beoordelaar kwam tot het cijfer 8, en de tweede beoordelaar tot het cijfer 4,5. Voorts is het College gebleken dat beide beoordelaars het eens zijn met de eindbeoordeling, te weten het cijfer 6. Hiermee, en ook door de toelichting ter zitting, heeft verweerder deze beoordeling naar het oordeel van het College voldoende inzichtelijk gemaakt.
Over het recht van appellant op een derde beoordelaar overweegt het College het navolgende. Het College heeft geen wettelijke bevoegdheid om te oordelen dat er een derde beoordelaar moet worden aangesteld om de scriptie te beoordelen. De beroepsgrond van appellant faalt op dit punt.
Volgens artikel 4.10 lid 7 OER masteropleidingen faculteit der Letteren wijst de examencommissie een derde beoordelaar aan indien de eerste en de tweede beoordelaar niet tot een gemeenschappelijk oordeel kunnen komen. De derde beoordelaar bepaalt hoe het eindoordeel tot stand komt. In onderhavig geval zijn beide beoordelaars het eens geworden over het eindcijfer 6, ondanks de aanvankelijk grote verschillen in beoordeling. Gelet op het bepaalde in het OER had de examencommissie geen derde beoordelaar aan hoeven te wijzen.
Gelet op alle feiten en omstandigheden komt het College aldus tot de conclusie dat er geen redenen zijn te oordelen dat de beoordeling van de masterscriptie van appellant onzorgvuldig is geweest. Daarom kan het bestreden besluit in stand kan blijven.

VI. Beslissing
Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus vastgesteld op 22 mei 2025 door mr. T.C.A. Hofman, plaatsvervangend voorzitter, dr. mr. W.M.H. Grooten en M. van der Klis, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag.